

використання у роботі закладів культури новітніх інноваційних, зокрема інформаційних технологій.

Перелік використаних джерел

1. Проблемы и перспективы инновационного развития экономики: Материалы Десятой междунар. науч.-практ. конф. по инновационной деятельности (Алушта, 12–16 сентября 2005 г.). – Киев: Феникс, 2006. – 328 с. [Електронний ресурс].
2. Концепція реформування державної політики в інноваційній сфері. (Схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2012 р. №691-р).
3. Проект Концепції Державної цільової програми інноваційного розвитку української культури на 2009–2013 роки / Міністерство культури України. Офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mincult.kmu.gov.ua/mincult/uk/publish/article/129791>

Вадим Гладкий

студент спеціальності «Професійна освіта»,

освітній ступінь «бакалавр»

Науковий керівник: **Чухно Л.А.**

к.п.н, доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін,

Подільський державний аграрно-технічний університет,

м. Кам'янець-Подільський

ДО ПИТАННЯ ПРО НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНІ

ТРАДИЦІЇ У КОНТЕКСТІ ОСВІТИ

Питання ваги «національної» та «культурної» компонент при формуванні системи освіти будь-якої країни, впливу культурно-історичних традицій на її функціонування, зміст та організацію навчання піднімалося такими вченими, як О. Бондаревська, К. Давлєтшин, В. Руденко, Н. Воробйов, О. Новакова та ін. [1–4].

Виходячи із праць та позицій О. Бондаревської, К. Давлєтшина, В. Руденко [1–3] щодо цієї проблеми, можна зробити висновок, що сьогодні все частіше звучить думка про те, що національні та культурні традиції будь-якої країни певною мірою відбиваються і на її освіті, і що освітні процеси слід розглядати в контексті сформованих віками усталених звичаїв та правил.

Не погодитись з цим неможливо. Проте, особливо цікавими в цьому плані є традиційні погляди на навчання специфічної категорії – обдарованих студентів, яка характеризується рядом особливостей, що вирізняють її на фоні інших категорій.

До створення сучасних освітніх систем потрібно підходити по-новому, беручи до уваги такі основні тенденції світового простору:

- перехід від фази техногенного розвитку до антропогенного;
- сучасні соціокультурні реалії;
- домінування гуманістичної парадигми в педагогічній теорії та практиці [1].

Крім прогресивних світових тенденцій слід враховувати також і національно-культурні особливості.

К. Давлєтшин вважає, що поняття «національне» включає в себе різні сторони життєдіяльності людської нації. До найбільш важливих він відносить такі поняття, як «національна мова», «національна культура», «національне мистецтво», «національна психологія», «національні інтереси», «національне почуття», «національна політика» тощо [2].

У плані соціально-філософського висвітлення національне можна визначити як матеріальну та духовну цінність ряду поколінь людей. Ця цінність виступає у вигляді конкретної сукупності результатів матеріальної та духовної діяльності, інтересів, відносин даної соціально-етнічної спільноти. До числа етнічних ознак відносяться і антропологічні категорії, які характеризують людей як в расовому, так і в морфологічному аспекті. Також кожен народ історично має свою географічну територію, котра накладає свій специфічний відбиток на формування фізіологічних ознак цілого суспільства людей [2].

Крім національних особливостей на розвиток освітніх систем мають значний вплив і особливості розвитку країни, в тому числі і культурні. Не є винятком і Німеччина.

Культура – як внутрішній духовний зміст цивілізації, в той час як цивілізація – це лише матеріальна оболонка культури. В змісті освіти культура знаходить своє відображення у смислах, духовних цінностях, досягненнях філософії, витворах мистецтва [1].

В. Клафка [4, С. 83] вказує на необхідність підготовки навчального контингенту до майбутнього, враховуючи традиції, минуле, яке допомагає краще зрозуміти сучасне та готуватися до майбутнього.

Отже, досліджуючи систему освіти будь-якої країни неприпустимо нівелювати традиції, які склалися впродовж століть на тій чи іншій географічній території через те, що саме вони зможуть пояснити філософський контекст її освіти, дати відповідь на певну кількість питань, які не підлягають загальним педагогічним правилам тощо.

Тому, на нашу думку, при розгляді організації навчання обдарованих студентів у Німеччині доцільно виділити історичний аспект для відслідковування впливу на неї культурно-освітніх традицій країни.

Перелік використаних джерел

1. Бондаревская Е.В. Теория и практика личностноориентированного образования. – Ростов-на-Дону: Изд-во РГПУ, 2000. – С. 42–45.
2. Давлетшин К.Д. Национальные и религиозные компоненты культуры / К.Д. Давлетшин // Педагогика. – 2003. – №6. – С. 74–81.
3. Руденко В.Н. Культурологические основания целостности содержания высшего образования / В.Н. Руденко // Педагогика. – 2004. – №1. – С. 42–48.
4. Воробьев Н.Е., Новакова О.В. Дидактическая система В. Клафки / Н.Е. Воробьев, О.В. Новакова // Педагогика. – 2004. – №2. – С. 80–84.